

Sygn. akt I C 2142/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Monika Żuberek

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Świdnicy

na rozprawie w sprawie z powództwa **E. (...) N. S. F. I. Z. z siedzibą w W.**

przeciwko **B. S.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt IC 2142/14 UZASADNIENIE

easyDebt (...) z/s w W. wystąpił o zasądzenie od B. S. kwoty 589,45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i obciążenie pozwanej kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę bankową, mocą której Bank oddał do dyspozycji pozwanej ustaloną kwotę pieniężną, zaś pozwana zobowiązała się do jej zwrotu z odsetkami, jednak długu powstałego z tego tytułu nie spłaciła w sposób przewidziany umową, skutkiem czego Bank wypowiedział w/w umowę, co doprowadziło do wymagalności całej kwoty długu; roszczenie stało się wymagalne 28.06.2013;

wierzytelność wynikająca z tej umowy została sprzedana przez Bank na rzecz powoda mocą umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28.06.2013; na dochodzone pozwem roszczenie składa się 57,83 zł tytułem kapitału, 531,62 zł tytułem skapitalizowanych odsetek karnych; dowodem zobowiązania pozwanej jest wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego powoda.

W sprzeczności od nakazu zapłaty wydanego w (...) pozwana wniosła o oddalenie powództwa zarzucając wykonanie w całości umowy zawartej z wierzycielem pierwotnym w terminach wynikających z harmonogramu spłat, a ponadto zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia. Uzupełniając powyższe stanowisko pozwana przyznała, że nie dysponuje dowodem wykonania zobowiązania, natomiast podtrzymała zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił:

Umową kredytu z 20.01.2002r. (...) Bank (...) S.A. udzielił pozwanej kredytu ratalnego w kwocie 1.596,45 zł na zakup artykułów przemysłowych wartości 1.600 zł, na okres od 20.01.2002r. do 20.07.2003r. (spłata w 18 ratach). Prowizja z tytułu kredytu w kwocie 23,94 zł oraz opłata manipulacyjna w kwocie 132,51zł zostały sfinansowane z w/w kredytu. Oprocentowanie kredytu (stałe) wynosiło 22,4 % . Pozwana jako kredytobiorca zobowiązała się do ratalnej spłaty kredytu z odsetkami w terminach i kwotach określonych w harmonogramie spłat. W przypadku uchybienia przez kredytobiorcę warunkom umowy Bankowi przysługiwało uprawnienie do jej wypowiedzenia w terminie 30 dni,

a po tym terminie kredytobiorca zobowiązany był do natychmiastowego zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu z odsetkami.

Dowód:

- umowa kredytu k. 30-31.

Umową przelewu wierzytelności z 19.04.2012r. (...) Bank S.A. sprzedała wierzytelności na rzecz (...) S.A. W załączniku do tej umowy wskazano, że sprzedany pakiet wierzytelności obejmuje m.in. zadłużenie pozwanej w łącznej kwocie 572,68 zł.

Wezwaniem do zapłaty z 17.07.2012r. (...) S.A. zawiadomił pozwaną o nabyciu z dniem 19.04.2012r. wierzytelności (...) Banku S.A. i wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 574,47 zł (w tym 57,83 zł tytułem kapitału, 514,85 zł tytułem odsetek karnych, 1,79 zł tytułem odsetek ustawowych).

Umową sprzedaży wierzytelności z 28.06.2013r. (...) S.A. sprzedała przysługujące jej wierzytelności powodowi.

Dnia 14.07.2014r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdził, że na podstawie tych ksiąg pozwana posiada zadłużenie wobec funduszu w kwocie 589,45 zł (w tym 57,83 zł tytułem kapitału i 531,62 zł tytułem odsetek).

Dowód:

- umowa sprzedaży k. 34-35,

- umowa przelewu k. 38-42,

- załącznik do umowy k. 43,

- wezwanie do zapłaty k. 32,

- wyciąg z ksiąg FS k.33.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 K.c. kto z faktu wywodzi skutki prawne obowiązany jest do udowodnienia tego faktu. W realiach sporu powoda obciążało zatem wykazanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia, czemu nie sprostał.

Wbrew twierdzeniom uzasadnienia pozwu powód nie przedstawił dowodu wypowiedzenia umowy kredytowej, a w szczególności nie złożył dowodu z dokumentu w postaci oświadczenia o wypowiedzeniu tej umowy (k. 200.). Zupełnie nie wiadomo zatem, skąd powód czerpie wiedzę o tym, iżby miało to nastąpić z taką datą, że roszczenie stało się wymagalne 28.06.2013r. Nie wiadomo także, w jakich konkretnie terminach, i w jakich kwotach, pozwana obowiązana była spłacać raty kredytu, które wynikać miały ze stosownego harmonogramu spłat, bowiem takiego dowodu powód nie dołączył, ani też w ogóle o przeprowadzenie takiego dowodu nie wniósł, chociaż to jego dowód ten obciążał (art. 6 K.c.). W efekcie nie wiadomo, jak obliczać ewentualne odsetki stanowiące zasadniczą część roszczenia dochodzonego pozwem.

Pozwana zakwestionowała roszczenie wskazując na wykonanie zobowiązania oraz podnosząc zarzut przedawnienia.

Jakkolwiek pozwana sama przyznaje, że nie posiada – z uwagi na upływ czasu - dowodów na wykonanie zobowiązania, to jednak zaprzeczenie istnienia tego zobowiązania nie pozwala na bezkrytyczną akceptację wystawionego przez powoda wyciągu z ksiąg rachunkowych FS. Po zakwestionowaniu przez Trybunał Konstytucyjny mocy takich wyciągów, jako dokumentów z mocą dokumentu urzędowego, należało potraktować dowód zgłoszony przez powoda

jako dokument prywatny, zatem zawierający w istocie wyłącznie oświadczenie strony, którego treści jednak pozwana przeczy. Z tych przyczyn dowód ten, jako zawierający jedynie oświadczenie powoda o mającej mu przysługiwać wierzytelności wobec pozwanej, zakwestionowanej przez tę stronę, nie może samoczynnie wskazywać na zobowiązanie pozwanej.

Jest oczywiste, że skoro pozwana podniosła zarzut przedawnienia i to pozwana wywodzi stąd korzystne dla siebie skutki prawne, ona powinna wykazać okoliczności uzasadniające zasadność zgłoszonego zarzutu. Jeżeli jednak z dokumentów już przedłożonych przez powoda wynika data końcowa łączącej strony umowy kredytu, nie wynika natomiast data wymagalności roszczenia zgłoszonego w pozwie, należało przyjąć, że żądanie pozwu uległo już przedawnieniu. Zgodnie bowiem z art. 118 K.c. dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi trzy lata. Roszczenie zgłoszone w pozwie jest związane z działalnością gospodarczą powoda i jego poprzedników, co wobec w/w okoliczności czyni zarzut przedawnienia zasadnym.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 6 i art. 118 K.c. powództwo oddalono.